ſuiſti in neruo pedē meū. Prouer.xj. Qui cauet laqueos ſecurus erit. ⁊ q᷑ tot ſunt laquei.

❡ Reſpice in me ⁊ miſerere mei: q᷑ vnicus ⁊ pauper ſum ego.

❡ Reſpice) o dn̄e nō dicit aſpice.q.d.ego ſuꝫ retro te. Lu. xxij. Reſpexit dn̄s petrū. Eccli.xj.eſt hō marcid⁹ ⁊ egens recuperatiōe pl⁹ deficiens ⁊ abundās paupertate ⁊ ocul⁹ dei reſpexit illū in bono ⁊ erexit eū ab ab hūilitate illi⁹ (i me) creaturā tuā.pſ̄. Opa ma.t.ne deſ. Sap.xj. Nihil odi.e.q̄ fe.pſ̄. ꝓtector nr̄ aſ.de⁹. ⁊ reſpice in fa.xp̄i tui.reſpice dico oculis mie tue ſicut reſpexiſti petrū. Luc.xxij. H̄ eſt qd̄ ad dit ⁊ (miſerē.m.) ꝙ aūt miſereri debeat oñdit vſq; ad finē pſ̄.p totū: ⁊ ponit.xiiij.cauſas. Prima cā eſt q᷑ ſolū deū q̄

D
Cauſe q̄tuordecim q̄re de⁹ dēat miſereri iſto viro.

rit.vn̄ dicit (q᷑ vni.ſū) q.d.nō diuiſus ad mlta querenda. q᷑ vnā petij a dn̄o.h.req.vt inha.in do.dn̄i ⁊c̄.j. Reg. In pncipio fuit vir vn⁹ ⁊c̄.hoc nō pt̄ dicē q̄ ples hꝫ pſonatus q᷑ mōſtrū eſt.i.vna ſba ⁊ ples pſone. Can̄.vj. Una ē colū ba mea.ij. Reg.j. Sicut mr̄ vnicū diligit filiū ita diligebaꝫ te. Luc.vij. Ecce defunct⁹ efferebat̄ mortu⁹ fili⁹ vnic⁹ ma tris ſue ⁊ ſequit̄ ibi ꝙ dn̄s ſuſcitauit eū.qd̄ eīn vnū ē non pōt eſſe in diuerſis locis: ſed ſicut d᷑ Math.vj. Ubi ē theſaurus tu⁹ ibi eſt ⁊ cor tuū.vn̄ q̄ multos theſauros hꝫ cor hꝫ diuiſum ⁊ ita nō eſt vnic⁹ Oſee.x. Diuiſum eſt cor eoꝝ nūc interibunt.vn̄ ſi querat̄ a talib⁹ qd̄ nomē eſt tibi: rn̄de re poſſunt legio.ſicut rn̄dit dyabol⁹ Math.v. Scd̄a cauſa eſt pauptas ſpūalis de qua dicit (⁊ paup ſum ego) virtutib⁹.ſ.in mei reputatiōe. Luc.xvij. Cū oia bona feceritꝭ dicatis ſerui inutiles ſum⁹ qd̄ debuim⁹ facere fecim⁹.gre go.vn̄ mens dignior efficit̄ inde ſibi indigna videt̄. Item paup reb⁹ ⁊ ſpū inveritate q̄ pauptas pciū eſt regni celoꝝ Math.v. Bti paupes ſpū ⁊c̄. Tercia cā eſt anguſtia ſiue tribulatio cordis iuſti.vnde adiungit.

17 **❡ Tribulatiōes cordis mei multiplicate ſt̄ de neceſſitatib⁹ meis erue me.**

❡ Tribulatiōes cor.mei mul.ſunt) Tribulat̄ eīn vir iuſt⁹ intus in corde ꝓpt̄ mala alioꝝ.vn̄.ij. Coꝝ.xj. Quis ſcādalizat̄ ⁊ ego nō vror ⁊c̄. Quātū ergo multiplicant̄ mala hominū tantū multiplicant̄ tribulatiōes iuſtoꝝ. Item tribulat̄ ex ꝓlongatione exilij.pſ̄. Heu mihi q᷑ incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ eſt. Itē ex dilatiōe patrie.pſ̄. Qn̄ veniā ⁊ apparebo an̄ faciē dei fuerunt ⁊c̄. Et iō dicit (multe) pſ̄. Multe tribulatōes iuſtoꝝ: ⁊ poeta dicit. Et q̄ nō cauſas mille doloris hꝫ. Quarta cauſa eſt tribulatō corporis: vn̄ addit petens ab ea liberari (de neceſſita.m.erue me).i.de tribulatiōib⁹ exteriorib⁹ q̄ dicunt̄ neceſſitates q᷑ tales ſūt vtiles ⁊ ineuitabiles.vtiles ſunt ad hūilitatē habendā ⁊ ad patientiā exercitādā. Roꝝ.v. Tribulatio patientiā opat̄. Ineuitabiles Math.xviij. Neceſſe eſt vt veniant ſcandala. ij. Thi.iij. Oēs q̄ pie volunt viuere in xp̄o ieſu pſecutiōnē patiunt̄. Act.xiiij. Per multas tribulatōes oꝫ ⁊c̄. Ro. viij. Ipa creatura liberabit̄ a ſeruitute corruptiōis in libertatē glie filioꝝ dei.vn̄ pꝫ ꝙ mō neceſſario ſubeſt hō tribulatiōib⁹ ſicut ſeruus ſeruituti. Quinta cā eſt humilitas cordis.vnde dicit.

18 **❡ Uide humilitatē meā ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte vniuerſa delicta mea.**

❡ Uidi hūilitatē ⁊c̄. (humilitatē meā).i.tribulationē hūiliantē me. Treñ.j. Uide dn̄e qm̄ tribulor. Itē treñ.iij. Recordare pauptatis ⁊ trāgreſſiōis mee abſinthij ⁊ fellis.vel (vide hūilitatē) cordis in cōtritōe ⁊ laborē corpis in ſatiſfactiōe.pſ̄. Uide qm̄ tu laborē ⁊ dolorē cōſideras. Alia litera hꝫ (porta hūilitatē meā ⁊ laborē).j. Pet.ij. Pctā noſtra ipe ptulit ⁊c̄. Eſa.xlvj. Ego feci ⁊ ego ferā ego portabo ⁊ ego ſaluabo. Iac.iiij. De⁹ ſup. reſi.hu.aūt dat grām Eſa.vlt̄.ſm aliā tranſlationē ſup quē reſpiciā niſi ſup humilē ⁊ quietū ⁊c̄. Sexta cā eſt labor corpis: vn̄ addit (laborē meū) pſ̄. Labores manuū tuarū q᷑ mā. Beat⁹ es et bn̄ tibi erit. Iob.v. Hō nat⁹ ad laborē. Septia cā eſt multitudo pctōꝝ: vn̄ ſubiungit (⁊ dimit.vni.deli.mea) ⁊ ē ſimt̄ orō et allegatio.q᷑ eīn peccauit.iō indiget miſcdia.vn̄.ij. Paral.vl. Qm̄ peccaui ſup numeꝝ harene maris ⁊ multiplicate ſunt iniq̄tates mee. ⁊ Aug⁹. Miſericors es miſer ſum: ⁊ in pſ̄. Tibi ſoli peccaui. Octaua cauſa eſt multitudo inimicoꝝ de quo dicit̄.

19 **❡ Reſpice inimicos meos quoniam multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.**

❡ Reſpice inimicos ⁊c̄. (reſpice) cōuertendo vl' puniendo inimicos meos) mundū carnē demonia (qm̄ multiplicati ſunt) pſ̄. Multiplicati ſt̄ ſup capillos capitis mei: q̄ oderūt me gratis. Nona cā eſt inimicoꝝ crudelitas.vn̄ addit (⁊ odio iniquo oderūt me) ꝓpt̄ hoc eīn dn̄s multotiēs flectit̄ ad miam: vn̄ Deut.xxxij. ⁊ dixi vbi nūc ſunt ceſſare faciā ex hominib⁹ memoriā coꝝ: ſed ꝓpter inimicos coꝝ diſtuli ne forte ſupbirent hoſtes coꝝ ⁊c̄. Hiere.vj. Crudelis eſt ⁊ nō miſerebit̄ ⁊ aggrauat nequiciā coꝝ cuꝫ nō ſufficit eis dicere (oderunt me) ſ; addit (odio etiā iniquo) eſt eīn odiū equū. Math.v. Dictū ē antiquis diliges ⁊c̄.pſ̄. Perfecto odio oderam illos. Decima cā eſt ꝑplexitas anime a qua petit liberari cum addit.

20 **❡ Cuſtodi animā meā ⁊ erue me: non erubeſcam quoniam ſperaui in te.**

❡ Cuſtodi aiam meā ⁊ erue me) anima eīn obſeſſa eſt vndiq; a demonib⁹.j. Pe.vl. Aduerſari⁹ veſter dyabol⁹ tanq̄ leo rugiens cir.que. quē deuo. Eccl'es.ix. Ciuitas parua ⁊ pauci in ea viri venit contra eam rex magnus ⁊ vallauit eam extruxitq; p gyrum munitiōes: ciuitas eſt anima: ppli cogitatōes: viri virtutes: rex magn⁹ dyabol⁹. Iob.xix Obſederūt in gyro tabernaculū meū.nō dicit cuſtodi corpus ſed animā. Iob.ij. Ecce in manu tua eſt: verūtm̄ aiaꝫ illi⁹ ſerua ⁊ q̄d mirū ſi petat iuſtus aiam cuſtodiri.q᷑ ipaꝫ ſolā petit dyabol⁹. Gen̄.xiiij. Da mihi animas cetera tolle tibi ⁊c̄. Undecima cā eſt ſpes. vn̄ addit (nō erubeſcam qm̄ ſperaui in te) Ro.v. Spes nō cōfundit. Duodecima cauſa eſt vnitas eccl'ie quā ipſe cuſtodit.vn̄ ſequit̄.

21 **❡ Innocētes ⁊ recti adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te.**

❡ Innocētes ⁊ recti adheſerūt mihi) Eccli.xxvij. Uolatilia ad ſibi ſilia cōueniunt ⁊ veritas ad eos q̄ eā opant̄ reuertet̄. Alia lr̄a habet (ſimplicitas ⁊ veritas ſeruabūt me q᷑ expectaui te.) Prouer.xj. Simplicitas iuſtoruꝫ diriget eos. Innocens aūt multipliciter d᷑. Chriſt⁹ Iob.xvij. Innocens ꝯ hypocritas ſuſcitabit̄. Heb.vij. Talis eīn decebat vt eſſet nobis pontifex ſanctus innocens ⁊c̄.

P
Innocens multipliciť dicitur.

Nō ſine pctō. Exo.xxxiiij. Null⁹ apud te p ſe innocēs eſt.
Immerit⁹. Gen̄.xl. Innocens in lacum miſſus ſum.
Nō interficiend⁹. Exo.xxj. Innocens erit q̄ pcuſſerit.
Miſerans.ij. Reg.xiiij. Rex ⁊ thronus ei⁹ ſit innocens.
Paruul⁹.iiij. Reg.xxiiij. Repleuit hirl'm cruore innocentū
Fidelis predicator. Iob.xxvij. Argentū diuidet innocēs.
Cuſtodiēs baptiſmū. Naum.j. Dominus mundans non faciet innocentem.
Simplex.pſ̄. Ego in innocentia mea ingreſſus ſum.
Impunitus. Hiere.xlix. Et tu innocēs relinq̄ris nō eris.
Patiens. Iob.ij. Adhuc retines innocentiam tuam.
Stultus. Prouer.xiiij. Innocens credit omni verbo.
Hypocrita. Hiere.ij. Abſq; peccato ⁊ innocens ego ſum.
Pilatus. Innocens ego ſum a ſanguine iuſti h⁹. Math. xvij. Decimatercia cā eſt patiētia de quo ſubdit (q᷑ ſuſtinui te) ſupra in h̄ pſ̄. Uniuerſi q̄ ſuſtinent te nō cōfundet̄
Decimaquarta cā eſt cōtemplatio.de quo addit.

22 **❡ Libera de⁹ iſrl' ex oib⁹ tribulatōib⁹ ſuis**

❡ Libera deus iſrael ex oīb⁹ ⁊c̄.) interiorib⁹ ⁊ exteriorib⁹ Deut.xxxij. Foris vaſtabit gladi⁹ ⁊ int⁹ pauor.treñ.j. Foris interficiet gladi⁹ ⁊c̄.ij. Coꝝ.vij. Foris pugne int⁹ timores (iſrael) .id eſt videntes deum in cōtemplatione. Hec eſt etiam concluſio pſalmi.

Pſal.xxv. 1 **Iudica me dn̄e qm̄ ego in innocētia mea ingreſſus ſum: ⁊ in domino ſperans non infirmabor.**

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Judica me dñe) Titul⁹. pŝ. dauid. titul⁹ pꝫ in pcedenti
pŝ. volēs vir iuſtus aſcēdere in paradyſuꝫ p⁹ xpm q̄ ē ciui
tas nõ manufacta petijt a ſe remoueri tria impedimēta. ſ.
ignorātia viecibi (vias tuas dñe demõſtra mihi ⁊c̃) ⁊ on⁹
peccati: ibi (dimitte vniuerſa delicta mea) ⁊ ſupra (delicta
iuuentutis mee ⁊c̃) In hoc pŝ. petit a ſe remoueri terciū ipe
dimentū. ſ. ɔſortiū maloꝝ ⁊ ē iſte pŝ. bipticus. Pmo petit
vt ſeparetᷓ h a malis. Scđo ne in futuro cū eis cõmiſceatᷓ
ibi (dñe dilexi decorē) dicit ğ (Judica me dñe) iudicio di
ſcretiõis. i. diuide me a malis. Eſa. j. Syon in iudicio redi
meris. Prouer. xxv. Judiciū determiat cauſas q̄ ē finis li
tigatõis. Eſa. xxviij. Ponā i pondē iudiciū. Volūt autē diui
di quidā a malis q̄dā ex miſcđia. quidā ex cautela vł ad
cautelā. quidā ex ſupbia. Ex miſcđia recedūt iuſti a malis
qñ ꝓpē hoc recedunt ne illi peiores fiant pſequēdo eos vel
blaſphemādo ſicut dñs fugit. Joh. viij. Tulerunt iudei la
pides vt iacerēt in eū. ieſus autē abſcõdit ſe ⁊ exiuit de tē
plo. Ex cautela recedunt iuſti: ne ex ɔſortio maloꝝ mali fi
ant: ſicut Jo. bapti. Lu. j. Puer autē creſcebat ⁊ ɔfortaba
tur ſpū: ⁊ erat i deſerto vſqꝫ in diē oſtēſionis ſue ad iſrł. et i
hymno antra deſerti teneris ſub annis ciuiū turmas fugi
ens petiſti ne leui ſaltē maculare vitā famie poſſes. Ex ſu
pbia fugiūt hypocrite ⁊ ſupſticioſi: ⁊ tales erāt phariſei q̄
apłis dicebāt. Mat. ix. Quare cū publicanis ⁊ pctõribus
mãducat mgr̄ veſter. Eſaie. lxv. Qui dicūt recede a me ne
appropinques mihi: q̄ imūdus es: iſti fum⁹ erunt i furore
meo ignis ardēs tota die. hic ğ petit iuſtus ſepari a malis
ad cautelā vt. ſ. caueat culpā eoꝝ ⁊ penā eoꝝ culpā tripłr
ne. ſ. trahatᷓ ad petm̄ p exemplū ⁊ ɔſortiū q̄ ex ɔuictu for
mantᷓ mores. pŝ. Cū pũerſo pũerteris. Eccli. xiij. Qui teti
gerit picē coinq̄nabitᷓ ab ea ⁊ q̄ cõicauerit ſupbo induet ſu
perbiā. Itē ne trahatᷓ ad petm̄ p prauū colloquiū. ij. Coꝛ.
xv. Corrumpunt bonos mores colloq̄a mala. Itē ne p cõ
ſenſum. ſ. ne ɔſentiat malo eoꝝ: vł nõ arguēdo cum poſſit
vel etiā fauorē ɔſilium ⁊ auxiliū pbendo ad Rom. j. Qui
ta ia agunt digni ſunt morte nõ ſolum q̄ ea faciūt ſ; ⁊ q̄ fa
cientib⁹ ɔſentiunt: ꝓpē hoc dicit Eſaie. lij. Recedite recedi
te exite inde pollutum nolite tāgere: ter dicit recedite vł ex
ite q̄ recedendū vel exeundum ē ne polluatᷓ hõ in corde p
ɔſenſum: vel in ore ſiue ex ore p colloquiū vel in ope p ma
lum exēplum nec ſolum vt caueat culpā recedere debꝫ iu
ſtus a cõſortio maloꝝ: ſ; etiā vt caueat penā. Geñ. xix. Sur
gite egredimini de loco iſto q̄ delebit dñs ciuitatē hanc: et
poſt ſurge ⁊c̃. ne ⁊ tu pereas in ſcelere ciuitatis. Nuñ. xvj
Dis iſrł q̄ ſtabat p gyruꝫ fugit a clamore pereunti dicens
ne forte ⁊ nos terra deglutiat: poſtea oſtēdit iuſtus merita
quare hoc petat ⁊ pmo meritū pietatis: vñ dicit (quoniaꝫ
ego i innocētia mea ingreſſus ſū). ſ. viā iuſticie. ē ei innocēs
q̄ nec miſerum facit nec miſeꝝ relinq̄t: ⁊ hec ē pietas ꝟra.
Prouer. xx. Quis põt dicere mundū ē coꝛ meum. Eccleſ.
vij. Nõ eſt ſanctus q̄ faciet bonum ⁊ nõ peccet. Mich. vij
Sanctus in hoibus nõ ē. Job. xxv. Stelle nõ ſunt munde
in ɔſpectu eius. Solutio. Eſa. ij. Ingredere in petrā medi
tatio quippe dñice paſſionis ē ingreſſus in innocētia q̄ in
nocentē facit Hiere. vj. Poſt me ingredi nõ ceſſabis et q̄.
Heb. iiij. Feſtinemus ingredi in illā requiē. Oſee. xj. Ego
dñs ⁊ ciuitatē nõ ingredior ⁊ dicit (mea) ad oſtendenduꝫ
q̄ nõ ē pura. Eſa. lxiiij. Juſticie veſtre ſicut pannus men
ſtruate Job. ix. Si lot⁹ fuero. q. aquis niuis ⁊ fulſerint ve
lut mundiſſime man⁹ mee: tamē ſordib⁹ intinges me. i. in
tinctū oñdes: ⁊ dicit (ingreſſus ſum) q̄ reputat ſe adhuc
eē in pncipio. pŝ. Et dixi nũc cepi. Scđo oñdit meritū ſpei
dicēs (⁊ i dño ſperās nõ infirmabor) . i. in bono qđ ingreſ
ſus ſum fortitᷓ pſeuerabo: q̄ ſpero in dño. Eſa. xl. Qui ſpe
rant in dño mutabunt fortitudinē aſſumant pennas ſicut
aquile: ⁊ currunt ⁊ nõ laborabunt: ambulabunt ⁊ nõ defi
cient. poſtea oſtendit meritum patientie dicens.

¶ Proba me domine ⁊ tenta me. vre renes meos ⁊ coꝛ meum.

¶ Proba me domine ⁊ tenta me) id eſt tenta ⁊ proba.
Tentat autē deus multis reſpectib⁹: vꝫ vt exerceat. Deu.
xiij. Tentat nos deus noſter vt palam fiat vtrum diligatᷓ
eum aut non.
Ut poſteris det exemplum. Tobie. ij. Hanc tentationem
ideo permiſit venire illi vt poſteris daretur exemplum pa
tientie illius.
Ut terreat. Exo. xv. Tentauit eum dominus dicens ⁊c̃.
Ut doceat Johis vj. Unde emem⁹ panes ⁊c̃. Eccł. xxxiiij
Quicunqꝫ tentatus ⁊c̃.
Ut probet. Gene. xxij. Tentauit dominus abraam ſic ten
tatus eſt Job.
Ut purget. Sapieñ. iij. Deus tentauit illos ⁊ inuenit eos
dignos ſe.
Ut declaret ſupbiā cordis. ij. Para. xxxij. Dereliquit eum
dñs vt tentaretur. Tentat ꝟo hõ multiplicitᷓ deū Judith.
Uos qui eſtis qui tentatis deū. Act. xv. Quid tentatis de
um imponere iugum ſuper ceruices diſcipuloꝝ. Apoſto
los. Apoca. ij. Tentaſti eos qui dicunt apłos. Actuum. ij.
Tentauit ſe iungere diſcipulis. ſanctos perſequēdo. Apo
calip. iij. Ego ſeruabo te vel hora tentationis. Uirtutes re
rum. Eccles. vij. Dia tentaui in ſapientia. Eccli. xxxix. Bo
na ⁊ mala in omībus tentabis. Magiſtrū. iij. Reg. x. Re
gina ſaba venit a finibus terre tentare Salomonem.
Tentat inſuper dyabolus multipliciter.
De gula. Math. iiij. Si filius dei es dic vt iſti lapides pa
nes fiant.
De luxuria. j. Coꝛ. vij. Ne tētat vos ſathanas.
De auaricia. Act. v. Cur tentauit ſathanas coꝛ tuum.
De patientia. Gał. vj. Cõſiderans teipm̄ ne ⁊ tu tenteris.
De crudelitate. j. Theſſalonicenſ. iij. Ne forte tentauerit
vos is qui tentat.
De omni creatura. Sapientie. xiiij. Creature dei facte ſūt
in odium ⁊ in tentationem.
De concupiſcentia. Jacobi. j. Unuſquiſqꝫ tentatur a pro
pria concupiſcentia. j. Corinth. x. Tentatio vos nõ appre
hendat niſi humana.
De pigricia. Mat. xxvj. vigilate ⁊ orate ne itretiſ tētationē
De timore mortis. Luce. xxiij. Tu domine qui in eadē ten
tatione es.
De amore vite. Job. Tentatio eſt vita. duobus modis ten
tat dominus. ſcilꝫ oſtendendo qualis ſit homo ⁊ purificā
do per flagella: ſm̄ primum modū tentauit deus abraam:
quando dixit ei tolle filium tuum vnigenitum queꝫ diligis
yſaac ⁊ offer eum in holocauſtum ⁊c̃. Gene. xxij. Unde po
ſtea dixit ei. Nunc cognoui q̄ timeas deum. De ſcđo mo
do. Sapien. iij. Deus tentauit illos ⁊ inuenit illos dignos
ſe tanq̄ꝫ aurum in fornace probauit illos ⁊c̃. e conuerſo di
citur de malis. Hieremie. v. Conſumptum eſt plumbū fru
ſtra conflauit conflator malicie eorum non ſunt conſum
pte argentum reprobum vocate eos quia domin⁹ proiecit
illos: et in pŝ. Filij effrem intendentes ⁊ mittentes arcū cõ
uerſi ſunt in die belli. hoc dicitur contra quoſdaꝫ qui ante
bella ſe ſtrenuos iactant: ſed in bello tentationis deficiunt
Eccli. xxxiiij. Qui non eſt tentatus qualia ſcit. Job. xl. Me
mento belli nec vltra addas loqui: ſic Petrus intendebat
arcum dicens. Domine tecum paratus ſum et in mortem
et in carcerem ire. Luce. xxij. Sed conuerſus eſt in die bel
li quando poſtea ad vocem ancille negauit. Item (proba
me) ſicut medicus probat vulnera q̄ꝫ profunda q̄ꝫ lata q̄ꝫ
ſpacioſa ſint: deus meus illumina tenebras meas. Uel ſic
aurum probatur tactu lapidis lapis chriſtus eſt. Danielis
ij. Et nos quid ſumus illi lapidi comparati. Pŝ. Abſorpti
ſunt iuncti petre. Eccleſiaſti. vj. Probatio lapidis erit vir
tus in illis. Item ſicut probatur olla in fornace. Eccleſia.
xxvij. Uaſa figuli probat fornax: vnde apertius ſe purgari
petit hic iuſtus ſubdens (vre) igne illo. Luce. xij. Ignē ve
ni mittere in terram ⁊c̃. (renes meos ⁊ coꝛ meū) id eſt de
lectationes ⁊ voluptates corporis que per renes intelligū
tur. Jere. xvij. Ego deus ſcrutans corda ⁊ renes de primo
dicit Hieronimus. Carnes putride indigent cauterio. De
ſecundo Gregor⁹. Cito mens ad deteriora labitur niſi ſb
arta cuſtodia teneatur vſtio duo facit ſiccat malos humo
res: corroborat neruos: ſic ſpiritualiter ignis tribulatiõis.
Quarto oſtendit meritum intelligentie, vnde ſequitᷓ.

A
Trib⁹ reſpectib⁹ cõſideratᷓ ſeparatio a malis.

B
Maloꝝ cõſortia ſūt cuitãda ꝓpt incurſionē triplicis culpe ⁊ pene.

C
Tẽtat de⁹ multis reſpectibus.

D
Tentat hõ multiplicitᷓ

E
Tentat dī ab[illegible] de multis.

3 ¶ Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt: et complacui in veritate tua.

¶ Quõ miſcdia tua añ ocl'os meos ē) nõ merita mea: ſ3 miſericordia tua Tbi.iij. Nõ ex opibꝰ iuſticie q̄ fecimus nos: ſ3 ſm ſuā miſcdiam ſaluos nos fecit. Trenoꝝ.iij. Miſericordia dei ꝙ nõ ſumꝰ ꝯſumpti (añ oculos meos ē) ꝑ intelligentiā ⁊ frequentē recordationē. Eccleſiaſti.xxix. Gratiā fideiuſſoris tui ne obliuiſcaris. dedit eñ aīam ſuam ꝓ te. Exo.xxvij. Cherubin reſpiciebãt ꝓpiciatoriū multis eſt miſericordia dei poſt tergũ.iij. Reg.xiiij. Proieciſti me poſt tergũ tuũ. Quinto oñdit meritũ ſapiētie de q̄ dicit (⁊ ꝯplacui in veritate tua) nõ ē in mea vel mũdi falſitate de qua dicit pš. Filij hominũ vſq3 q̄ graui corde vt q̄d dili. vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciũ. q.d. placeat vobis veritas dei nõ falſitas mũdi. ipē ē eñ in quē deſiderãt angeli ꝓſpicere. j. Pet.iij. ideo dicit (cõplacui mihi i veritate tua) .i. ſola veritas tua mihi placuit ⁊ ego placui mihi: non in me ſ3 in illa: vñ dicit de bea. Auguſtino diſplicebat ei q̄cquid agebat in ſeculo ꝓ dulcedine dei ⁊c̄. Sexto oñdit meritũ doni ſcientie q̄ habet plures ptes. Prima ps ſcientie eſt declinare pro poſſe ſuo a malo hodie de qua dicit.

F. De dono ſcie et eiꝰ ꝑtibus.

4 Non ſedi cum concilio vanitatis: ⁊ cũ iniqua gerentibus non introibo.

¶ Nõ ſedi cũ concilio vanitatis) .i. cũ mũdanis hoībꝰ qui tractãt de vanitate mũdi. pš. Vana locuti ſunt vnuſquiſq3 ad ꝓximũ ſuũ: q2 q̄ de terra ē de terra loquit̃. Joh.iij. Caſſiod. Vani ſunt q̄ caducis inq̄ſitionibꝰ occupant̃ ⁊ in ſuꝑflua narratiõe tempus ꝯſumũt. ſedere aũt h̄ ſumit̃ ꝓ conſentire ſm qđ dr̄ in pš. Sedet in diuitijs cũ diuitibus in occultis ⁊ vulgariter dicit̃ h̄ ſedet mihi .i. placet. Hierem.xv. Nõ ſedi in cõcilio ludentiũ. Tobi.iij. Nũq3 cũ ludentibꝰ miſcui. Scđa ps ſciētie ē declinare a malo ope: vñ ſequit̃ (⁊ cũ iniqua gerentibꝰ nõ introibo) quaſi nec etiā incipiam malũ facere. Eſaie.xxvj. In terra ſanctoꝝ iniqua geſſit et non videbit gloriam dei. Tercia pars ſcientie eſt perſecutio iniquitatis de qua addit.

5 ¶ Odiui eccleſiam malignantiũ: et cum impijs non ſedebo.

¶ Odiui eccleſiā malignantiũ) .i. congregationē maloꝝ3 pš. Iniquos odio habui. alibi detrahentē ſecreto proximo ſuo: hũc ꝑſequebar hoc ē ꝯ ꝯſpiratores. de q̄bus Eſa.lviij. Diſſolue colligatiões impietat̃ de hac eccl'ia malignantiũ Apo.ij. q̄ dicũt ſe eē iudeos ⁊ non ſunt ſ3 ſunt ſynagoga ſathane. Eccli.xxj. Stupa collecta ſynagoga peccãtiũ. Quarta ps ſcientie ē hereticoꝝ exprobratio vñ addit (et cũ impijs nõ ſedebo) Impij antonomatice dicunt̃ heretici: q2 pietatē .q. cultũ dei impugnãt cũ his etiā ad lr̃am nõ ē ſedendũ multo fortius nec ꝑ ꝯſenſum aut fauorē. ad Tytũ.iij. Hereticum hoīem poſt ꝑmā ⁊ ſcđam correctionē deuita. ⁊.ij. Thimo.iij. In nouiſſimis diebꝰ inſtabunt tp̄a ꝑiculoſa: et erũt hoīes ſeipſos amãtes ⁊c̄. habētes quidē ſpeciē pietat̃ ꝟtutē aũt eiꝰ abnegãtes ⁊ hos deuita. heretici eñ ſpeciem habēt pietatis exteriꝰ ſ3 interiꝰ ꝟtutē eiꝰ abnegãt. Mat.vij. Attēdite a falſis ꝓphetis q̄ veniũt ad vos in veſtimentis ouiũ. intrinſecus aũt ſũt lupi rapaces: ⁊ q2 nõ ſufficit abſtinere a malis niſi hõ faciat bona, ꝓpterea promittit ſe bona facere oſtendens in ſe meritũ penitentie. vnde dicit.

6 ¶ Lauabo inter innocentes manus meas ⁊ circũdabo altare tuum domine.

¶ Lauabo iter innocētes manꝰ meas) .i. ego ꝯuerſatus inter innocētes lauabo ꝑ penitentiā (manꝰ meas) .i. opera a macula peccati. Eſa.j. Manꝰ vr̃e ſanguine plene ſũt lauamini mũdi eſtote ⁊c̄. pš. Lauabo ꝑ ſingulas noctes lectũ ⁊c̄. Et nota ꝙ quadruplex ē lauacrũ baptiſmi. zach.xiij. Erit fons patēs domui dauid ⁊ hitationis ihr̃m i ablutiõe peccatoris ⁊ mēſtruate pnie. pš. Ampliꝰ laua me ab iniq̄tate mea. Elemoſyne. Luc.ij. Date elemoſynā ⁊ ecce oīa munda ſunt vobis Martyrij Apoca.vij. Lauerũt ſtolas ſuas in ſanguie agni .i. i ſuo effuſo ꝓ agno. de his lauatorijs Johã.xiij. Qui lotus ē nõ idiget ⁊c̄. Job.xxij. Saluabit̃ innocēs in imũdicia manuũ ſuaꝝ. poſtea oñdit meritum circũſpectiõis: vñ dicit (⁊ circũdabo altare tuũ dñe) .i. mentem meā circũſpiciā ⁊ diſcutiā. mens ei ē altare in quo debemꝰ deo offerre ſacrificiũ ſpũs contribulati. pš. Sacrificiũ deo ſpũs ꝯtribulatꝰ h̄ altare dz eē cõcauũ ⁊ inane ꝑ hũilitatem nõ ſolidũ ꝑ ꝓpriā ꝯfidentiā. Exo.xxvij. In eo dz ardere ꝑpetuo ignis charitatis. Leuiti.vj. Ignis i altari meo ſemꝑ ardebit ⁊ ad q̄d ita mentē meā diſcutiā ⁊ circũſpiciā: dico

G. Lauacrũ ē q̄druplex

h. Mens hoīs dr̄ altare q̄ꝫ ꝓz ē

¶ Ut audiam vocem laudis: et enarrem vniuerſa mirabilia tua. 7

¶ Ut audiā vocē ⁊c̄.) Laudis .i. vocē dei laudãtis me i cõſciētia.ij. Coꝝ.v. Nõ.n. q̄ ſeipm ꝯmēdat ille ꝓbatꝰ ē ſ3 quē deꝰ ꝯmēdat.ij. Coꝝ.j. Glia nr̃a hoc ē teſtimoniũ ꝯſcie nr̄e hoc volebat audire dauid dicēs: audiā q̄d loquatur in me dñs deꝰ. Cañ.j. Fac me audire vocē tuā amici auſcultãtes te: vl' ſic (vt audiā vocē laudis) vt itelligā audiēdo ſacram ſcripturā i qua laudat̃ deꝰ ad qđ dz ꝓcedere mundicia diſcuſſio ⁊ ꝑparatio mētis q2 ſicut dr̄ Sap.j. In maliuolam aīam nõ itrabit ſapia dei: hñ ꝙ dicit (circũdabo altare) cõſciētie ſiue mētis mee (vt audiā vocē laudis) ⁊ pꝰ (enarrē vniuerſa mirabilia tua) q̄ in ſac̄ ſcp̄tura ꝯtinent̃. Et nõ ꝙ ē altare: interiꝰ: exteriꝰ: ſuꝑius: iferiꝰ. Altare interiꝰ ē mēs ſiue cor hoīs in q̄ offerri dz ſacrificiũ deo ſpũs ꝯtri. vt ꝑdictũ ē. Exteriꝰ ē materiale i q̄ offert̃ hoſtia corpis xp̄i. Supius ē vita eterna in q̄ offert̃ ſacrificiũ laudis .ſ. vituli labiorũ de q̄bus Oſee.xiiij. Reddemꝰ vitulos labioꝝ noſtroꝝ ⁊ in pš. Tũc imponent ſuper altare tuum vitulos. Inferius ē fides in quo debēt offerri hoſtie bonoꝝ opeꝝ. vñ dic glo. ſuꝑ illud Math.v. Si offers munꝰ tuũ ad altare ⁊c̄. Eſt i iteriori tēplo altare .i. fides cui qđlibet munꝰ niſi ſit inniĩxũ nõ ē deo placituꝫ. Interius altare dz circũdari vt dictũ ē ꝑ diſcuſſionē ⁊ circũſpectionē: exterius ꝑ deuotionē ſuperius ꝑ ꝯtemplationē. inferius ꝑ defenſionē oīm articuloꝝ fidei. Primũ debemꝰ circũdare vt audiamꝰ vocem laudis dei in cordibꝰ noſtris vt dictũ ē vt enarremus vniuerſa mirabilia eius q̄ deus operat̃ in nobis iuſtificãdo aīam ⁊ viuificãdo eam. pš. Scitote qm̄ mirificauit dñs ſanctũ ſuum. Itē ſcđm .ſ. exterius debemꝰ circũdare vt audiamꝰ vocem laudis .ſ. pſalmodiā ⁊ ꝑdicationē ⁊ enarremꝰ ſilr̃ pſallēdo ⁊ ꝑdicãdo. Itē tercio circũdare debemꝰ: vt audiamꝰ aure cordis vocē laudis angeloꝝ ⁊ celeſtiũ ciuium: ⁊ enarremꝰ vniuerſa mirabilia eiꝰ: quãtũ ibi guſtauerimꝰ alijs eructãdo. pš. Memoriā ſuauitatis tue eructabũt. Itē quartũ altare .ſ. fidei debemꝰ circũdare vt audiamꝰ vocē laudis. ſcꝫ ppl'i laudãtis deũ ⁊ dicētis bñdictus q̄ venit in noīe dñi ⁊c̄. Mat.xxiij. Et enarremꝰ mirabilia eiꝰ vniuerſa q̄ ſũt credēda .ſ. icarnationē: natiuitatē: paſſionē: ⁊ ſic de alijs q̄ oīa ſũt mirabilia ⁊ plena mirabilibꝰ vt dicamꝰ ppl'o cantãte dño canticũ nouũ q2 mirabilia fecit. mirabile.n. fuit in conceptione qđ ſtatim ad vnā vocē .ſ. ecce ancilla dñi ⁊c̄. cõcepit mulier de ſpũſancto: vñ Bern. O ꝟgo q̄d tardas: q̄d trepidas: ꝓfer. verbũ ⁊ ſuſcipe ꝟbũ mirabilꝰ qđ ſine ſemine ſm qđ dicit pš. terra nr̃a dabit fructũ ſuũ mirabiliſſimũ qđ talē virũ ꝯcepit adeo ſapientē ⁊ potentē ſicut deꝰ pat̃ potuit ipm facere. Jere.xxxj. Creabit nouũ dñs ſuꝑ terrā femina circũdabit virũ: nõ dicit puerũ ſ3 virũ. Itē in natiuitate int̃ alia mirabilia mirabile fuit: ꝙ mater fuit ꝟgo deꝰ hõ verbũ caro. Itē in paſſione mirabile fuit ꝙ dñs omniũ hũiliauit ſe. mirabilꝰ ꝙ vſq3 ad mortē. mirabiliſſimũ ꝙ vſq3 ad mortē crucis. vl' mirabilis pauptas. mirabilior penalitas. mirabiliſſima charitas. De pauptate mirat̃ Jeremi.xiiij. Quare .q. colonꝰ futurꝰ es in terra ⁊ .q. viator declinãs ad manendũ ⁊c̄. et Mat.viij. Uulpes foueas hñt ⁊ volucres celi nidos: filius autē hoīs nõ hꝫ ⁊c̄. De pena eius dicit̃ in Treñ.j. O vos oēs q̄ trãſitis ꝑ viam attendite ⁊ videte ſi ē dolor ſicut dolor meus. De charitate mirat̃ apl's. Roma.v. Ut q̄d xp̄s cũ adhuc ifirmi eſſemꝰ ſm tp̄s ꝓ impijs mortuꝰ ē vix ei ꝓ iuſto q̄s morit̃ nam ꝓ bono forſitā q̄s audeat mori. ꝯmēdat aũt deꝰ ſuā charitatē in nob qm̄ cum adhuc peccatores eſſemus xp̄s ꝓ nobis mortuus eſt: ſic ⁊ in alijs ſacramētis recreationis noſtre apparent mirabilia qui diligenter inueſtigaret.

i. Altaria mĩta ⁊ q̄lit̃ circundare ea debemus.

k. Que mirabilia dĩ ſunt narranda.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

8 **Domine dilexi decorem domus tue. ⁊ locum habitationis glorie tue.**

(Dñe dilexi) Secūda pars in q̄ petit vir iuſtus vt nō cōmiſceat̃ malis in futuro ſed ante petitionē p̄mittit allegationē ⁊ ſe oñdit hñc veſtem nuptialē .ſ. charitatē vt nō cum reprobis expellat̃ ſ; cū domeſticis ad nuptias recipiat̃. vñ dicit (dñe dilexi decorē dom⁹ tue) Dom⁹ dei ē eccleſia cui⁹ ſunt ſancti q̄ ſunt vaſa in honore de q̄bus loquit̃ Apoſtolus ad Ro. ix. Eſai. xxij. Suſpendā ſup eum omnē gloriaʒ domus pris eius vaſoꝝ diuerſa genera: mali aūt q̄ modo ſunt in ecclia numero ſunt turpitudo ecclie ⁊ vaſa in cōtumeliā. ij. Thimo. ij. In magna domo nō ſolū ſunt vaſa aurea ſ; argentea et lignea ⁊ fictilia: ⁊ quedā quidē in honorē quedā aūt in ↄtumeliā: ſi quis autē emēdauerit ſe ab iſtis erit vas in honorē Eſa. xlix. Oīnibus his velut ornamēto veſtieris ⁊ circūdabit tibi eos quaſi ſponſa ⁊ ↄueniēter cū p̄miſiſſet vt enarrem vniuerſa mirabilia tua q̄d p̄cipue ad p̄dicatores ptinet ſtatim adiunxit de charitate dicēs (dñe dilexi ⁊c̃) q: charitas neceſſaria ē p̄dicatori: vñ ſuper illud Luce. x. Miſit illos binos ante faciē ſuā. Dicit Gloſ. Qui fraternū amorē nō habet p̄dicationis officiū nullaten⁹ ſuſcipere debet: ⁊ ſup Mat. iiij. Vidit duos fratres ſymonē ⁊ andream ⁊c̃. Dicit interl. ꝙ duos dicit ꝓpter geminā charitatē ſine qua nullus in ordine p̄dicatoꝝ recipi debet. de fraterno igit̃ amore dicit (dñe dilexi decorē domus tue) d̄ amore dei ſubiungit (⁊ locū habitationis glorie tue) .i. in ip̄a eccleſia in qua habitas diligo gloriā tuā (o dñe) vt ſcʒ ab oībus glorificeris: ſ; heu quia dicit̃ ⁊ vere dicit̃. Trenoꝝ. j. Egreſſus ē a filia ſyon oīs decor eius quare Hiere. l. Peccauerunt dño. Decorē iuſticie vel domum dei vocat ꝓpriā conſcientiā ſiue animā de qua dicit Apl's. j. Coꝝ. iij. Neſcitis quia templū dei eſtis et ſpūs .ſ. habitat in vobis. ⁊ in p̄s. Perambulabā in innocentia cordis mei in medio domus mee. hmōi decorē diligit vir iuſtus q̄ decor in duobus cōſiſtit .ſ. in remotione immundiciaꝝ videlicet pctōrū et in ornatu virtutū et bonoꝝ opeꝝ. Zacha. xj. Aſſūpſi mihi duas virgas vnā vocaui decorē, et alterā funiculum Primū fit per primā penitentiā. Secundū p iuſticiam de his duob⁹ dicit̃ Mat. xij. Cū immundus ſpūs exierit ⁊c̃. reuertens inuenit domū ſcopis mundatā ⁊ ornataʒ ornatu virtutū ⁊ opeꝝ. Eſaie. j. Lauamini mūdi eſtote ⁊ quieſcite agere puerſe: diſcite benefacere. ⁊ in p̄s. Paratuʒ cor meū deus paratū cor meū. his dicit paratū ſicut templuʒ Primo parat̃ cū pala et ſcopis remouēdo ſordes. Et ſecūdo amouendo cortinas ⁊ ſpargēdo flores. h̃ pertinēt ad decorem domus: vñ dicit (dñe dilexi decorē dom⁹ tue) iob. iij. Circūda tibi decorē et ſpecioſum induere veſtibus: ſ; ne hunc decorē ꝓpe glorie aſcribat: adiūgit (⁊ locū habitatiōis glorie tue) .i. ip̄m cor meū h̃ diligo vt inhabitet in eo gloria nō mea. Eſa. xxxv. Gloria libani data ē tibi decor carmeli. p̄s. Nō nobis dñe nō nobis ſ; noī tuo da gloriā. et bea. Bern. Fidelis reuera ſeruus es de gloria dñi tui: et ſi nō exeunte a te cū tranſeunte parce nihil tuis manib⁹ adherere cōtingat. Domus aūt dei multiplex. Hūanitas xp̄i. Eſa. ij. Erit mons dom⁹ dñi p̄paratus in vertice montiū. Beata v̄go. puer. ix. Sapiētia edificauit ſibi domū ⁊ excidit colūnas ſeptē. Quelibʒ aīa fidelis. p̄s. Domū tuā decet ſanctitudo dñe. j. Cor. iij. Templū dei ſanctū ē q̄d eſtis vos. Conſciētia pura. Prouer. xxxj. Nō timebit domui ſui a frigoribus niuis. Aggei. j. Edificate domū noī meo. Corpus iuſti. j. corinth. vj. Mēbra veſtra templū ſūt ſpūſſancti q̄ habitat in vobis. Fides Mat. vij. Venerūt flumina ⁊ flauerūt venti ⁊ irruerūt in domū illā ⁊ cecidit. Quelibet ꝟtus in p̄s. Deus in domibus eius cognoſcet̃. Eccl'ia militās. Geñ. xxviij Non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. Eccl'ia triūphans. iohis. xiiij. In domo pr̄is mei māſiones mlte ſūt. ij. Corinth. v. Domū manu non factā. Religio. iob. xxxix. Quis dimiſit onagrū liberū ⁊ vincula eius ſoluit cui dedi in ſolitudine domū p̄s. In domo dei ambulauim⁹ cū conſenſu. Hoſpitale pauperū. Geñ. xxxv. Edificauit iacob ibi altare et appellauit nomē loci illius domus dei. Vita actiua. Prouerb. xiiij. Sapiens mulier edificat domū ſuam .ſ. martha. Vita ↄteplatiua. Eſa. lvj. Dom⁹ mea dom⁹ orōis vocabit̃. Sacra ſcriptura. Joel. vl. Fons de domo domini egredietur. Luce. xv. Quanti mercennarij in domo patris mei abū. pa. Quelibet iſtarū domoꝝ habet decorē ſuum ⁊ locū habitationis glorie dei quē diligit vir iuſtus: vnde de qualibet dicit (dñe dilexi de. do. t.) ſed nimis eſſet de qualibet ꝓſeq̄ ⁊ h̃ lectori relinq̄t̃: ⁊ q: ſic dilexi decorē ⁊c̃. ideo

[margin:] L Decor viri iuſti in duob⁹ conſiſtit

[margin:] M Dom⁹ dei multiplex.

9 **Ne perdas cum impijs deus animaʒ meam et cum viris ſanguinum vitam meam**

(Ne perdas cum impijs ⁊c̃. animā meā) cū infidelib⁹ in futuro qui pietatē .i. cultum dei abnegant nec caracterem xp̄iane militie habent (⁊ cū viris ſanguinū) .i. cū xp̄ianis peccatorib⁹ (vitā meā) ne .ſ. cū eis ſim in morte perpetua: vel (vitā) p̄ſentem. .ne citius moriar in p̄ſenti ꝓpter peccata mea ſicut viri ſanguinū: vnde alia lr̃a (ne auferas cuʒ peccatoribus vitā meā) Prouerbi. xiiij. Domus impiorū delebitur. p̄s. Viri ſanguinū ⁊ doloſi nō dimidiabunt dies ſuos. Eccli. xxxiiij. Panis egentiū vita pauperū ē q̄ defraudat illū homo ſanguinis eſt: de his duobus generibus maloꝝ cū quibus petit non damnari habet̃ ſupra in p̄s. p̄mo ideo non reſur. impij in iudicio neq; peccatores in con. iu. quod ibi ſic exponitur impij .id eſt fideles. peccatores id ē mali xp̄iani. hos autem malos xp̄ianos vocat hic non peccatores ſed viros ſanguinū: quod idem ⁊ plus notat .ſ. ſeruitutem peccati. vir em̄ ſanguinū eſt cui dñatur peccatuʒ. Johis. viij. Qui facit peccatum ſeruus eſt peccati. et qui ſunt iſti apertius oſtendit ſubiungens.

10 **In quorum manibus iniquitates ſunt dextera eorum repleta eſt muneribus.**

(In quoꝝ manibus iniquitates ſunt) .i. qui operant̃ iniquitatem. id eſt peccata quia peccatū eſt iniq̄tas. j. Johis. iij. Oīs qui facit peccatum ⁊ iniquitatē facit et peccatū eſt iniquitas. Iſte ergo iniquitates ſunt in manibus eoꝝ qui operant̃ peccatū. Eſa. j. Manus veſtre ſanguine plene ſunt. Et poſſet aliquis dicere ⁊ ſi iſti multa mala faciāt tamen quādoq; multa bona oqera faciunt: ergo vel ſaluabuntur ꝓpter huiuſmōi bona opa vel illa peribunt ſed ſoluit dicens (dextera eorum repleta eſt muneribus) .i. bona opera que per dexteram intelligunt̃: vt Math. v. Glo. ne ſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua: remunerantur in 11
temporalibus ſicut bea. Grego. dicit ꝙ obſtetrices q: mentiendo peccauerant ⁊ indignas ſe fecerant vita eterna ad quam ſe preparauerant parcendo pueris hebreorum tamē ꝓpter pietatem illam remunerauit eas in tp̄alibus: ſm q̄d dicitur Exodi. j. Quia timuerunt obſtetrices deum edificauit illis domos ⁊ Geneſ. xxv. habetur ꝙ Abraam dedit yſaac filio ſuo poſſeſſionem hereditatis: filijs autem cōcubinarum largitus eſt munera. hoc eſt idem quod hic dicit̃ (dextera eorum) ſcilicet qui non ſunt filij liberi: ſed filij cōcubinarum (repleta eſt muneribus) mobilium preſentiuʒ ſed hereditas reſeruatur in futuro veris filijs licet in p̄ſenti in labore ⁊ paupertate viles reputentur: ſed filij concubinarum cum mobilia ſua in preſenti expenderint in futuro paupes erūt ⁊ abiecti: vnde in hoc p̄s. vir iuſtus petit vt cū illis nec in p̄ſenti felicitate nec i futuro pauptate ſociet̃ ſ; potius cū filijs in p̄nti caſtiget̃ ⁊ i futuro eterna hereditate ditet̃. vñ aug⁹. h̃ vre h̃ ſeca. ⁊ alibi Aug. Nō parcit vt parcat ferit vt miſereat̃ vl' de hypocrit' ꝓpe p̄t exponi (dextera eoꝝ repleta eſt munerib⁹) quia omnia opa ſua bona faciant vt recipiant munera .ſ. tria munera. Munus a manu. Mun⁹ a lingua. Mun⁹ a corde. Mun⁹ a manu ē temporale emolumentū. Mun⁹ a lingua eſt laus. Mun⁹ a corde fauor: iſtis trib⁹ munerib⁹ dextera eoꝝ repleta eſt q: aliud nō querūt. Mat. v. Cū fac' elymaʒ noli añ te tuba canē ſic hypocrite faciūt i ſynagog' ⁊ i vicis vt honorificet̃ ab hoīb⁹. Amē dico vob receperūt mercedē ſuā. aug. Stultū ē inde trāſitoriū q̄rere vñ poſſum⁹ vitā eternā hr̄e. Itē mag' ꝓprie dr̄ h̃ ↄtra p̄latos ⁊ iudices nr̄i tp̄is ꝙ dextera eoꝝ repleta ē mūerib⁹ vñ Mich. iij. Principes ei⁹ i muneribus iudicabant ſacerdotes eius in mercede docebant. ⁊

[margin:] N Mun⁹ triplex.

pꝛophete in pecunia diuinabant. Eſai. j. Principes tui in
fideles ſocij furū: omēs diligūt munera: ſequūť retributio
nes pupillo nō iudicāt cauſa vidue nō ingrediť ad eos ⁊c̄.
Job. xv. Ignis deuoꝛabit tabernacula eoꝝ q̄ munera li-
benter accipiūt. ſ. ignis inferni: ꝓpť hoc deſcribit ietro mo
yſi Exod. xviij. quales debeāt eē dicēs: ꝓuide de omni ple
be viros potētes ⁊ timētes deū in q̄b⁹ ſit veritas ⁊ q̄ ode-
runt auariciā ⁊ ꝯſtitue ex eis tribunos ⁊ cēturiones ⁊ q̄n-
quagenarios ⁊ decanos q̄ iudicēt populū omi tp̄e ⁊ ē bo-
nū thema in ſynodo de omi plebe dicit: q꞉ ſine pſonaꝝ ac-
ceptione debēt eligi ⁊ cōſtitui iudices ⁊ plati ſi in eis inue-
niant iſta q̄ ſequunť. ſ. ſi ſunt viri potentes p̄ qđ intelligiť
magnanimitas ⁊ audacia in bono faciēdo ⁊ malo ꝓſequē-
do. Eccli. vij. Noli querere fieri iudex: niſi valeas vtute ir-
rumpere iniquitates. Item deū timēs nō hoies: vñ Eccl.
vij. ſtatim ſequiť ne forte extimeas faciē potentis: ⁊ etiam
timentes deū dicit: ne nimis dure tractent ſubditos. Coll.
iiij. Dñi qđ iuſtū ē: ⁊ equū ſeruis p̄ſtate ſciētes: qm̄ et vos
dñm habetis in celo. In q̄bus ſit veritas vt vere iudicent
pš. Si vere vtiqꝫ iuſticiā loq̄mini ⁊c̄. ꝫ dñs conqueriť Eſa.
lix. Nō eſt q̄ inuocet iuſticiā nō ē q̄ iudicet vere. Itē q̄ ode
rūt auariciā q̄ſtū ad duo. ſ. vt recipiant munera: ⁊ h̄ exclu
dit cupiditatē nec retineāt nō retinēda: ꝫ excludit auarici
am. De p̄mo dicit Deuť. vj. Nō accipias pſonā nec mūe-
ra q꞉ munera excecant oculos ſapientū ⁊ īmmutāt v̄ba iu
ſtoꝝ. De ſcđo Luc. xvj. Facite vobis amicos de mām̄ona
iniq̄tatis vt cū defeceritis recipiāt vos in eterna taberna-
cula. Luce. xj. Qđ ſupeſt date elemoſynā ibi. Glo. Qđ ſup
eſt neceſſario victui ⁊ veſtimēto date paupibus ⁊ ſup illuꝫ
locū Lu. xij. Hominis cuiuſdā vberes fructus ager attu-
lit. dicit Ambro. ꝓpriū nemo dicat qđ commune ē plus q̄ꝫ
ſufficit ſumptū violenter ē obtentū. Itē idem Ambroſius
Quis tam iniuſtus tam auarus q̄ꝫ q̄ multoꝝ alimēta ſuū
nō vſum ꝫ abundantiā ⁊ delicias facit: neqꝫ eñ maioꝛis ē
criminis habēti tollere q̄ꝫ cū poſſis ⁊ abundas indigentib⁹
denegare: eſurientiū panis eſt quē tu detines nudoꝝ indu
mentū ē qđ recludis miſeroꝝ abſolutio ⁊ redemptio ē pe-
cunia quā in terra defodis: tantoꝝ ergo te ſcias inuadere
bona quātis poſſis parare qđ velis. contra hoc dicit Job
xxxj. Si in meis manibus adheſit macula id eſt non.

11 Ego autem in innocentia mea ingreſſus
ſum: redime me et miſerere mei.

Ego aūt in innocentia mea ingreſſus ſum) repetit meri-
tum quo petit ab eis ſcilicet malis ſeparari quaſi dicat illi
ita faciūt ⁊ munera recipiūt ⁊ iniq̄tates ſunt i manib⁹ eoꝝ
ꝫ ego nō ſic imo (i inocētia mea) nō i pecunia mea. j. Thi.
vj. Qui volūt diuites fieri ⁊c̄. (ingreſſus ſum) viā veritatꝭ
⁊ iuſticie qđ nō eſſet ſi munera diligerē q꞉ q̄ feſtinat ditari
nō erit innocēs. Prouer. xxviij. Et q꞉ ſic in innocētia igreſ
ſus ſum nō debeo pdi cū impijs ſed ſaluari cū iuſtis vñ pš
Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo aut q̄s re. in mon.
ſan. t. q̄ ingrediť ſine ma. ⁊c̄. ſ. (vel ingreſſus ſum) in xp̄m
Eſa. ij. Ingredere in petrā. i. in xp̄m. Quō vt in oſtiū Jo. x.
Ego ſum oſtiū vt in viā: vt in veritatē: vt in vitā. Jo. xiiij.
Ego ſum via veritas ⁊ vita: vt in veſtem. Roma. xiij. In-
duite vos dñm ieſuꝫ xp̄m ſed certe q̄ vult induere taleꝫ ve
ſtem. i. xp̄m debet eſſe nudus ⁊ ſpoliare ſe veteri veſte Col
loſ. iij. Deponite vos ſ̄m poſtremā cōuerſationē veterem
hoiem ⁊ induite nouū q̄ ſ̄m deū creatus ē in iuſticia ⁊ ſan
ctitate veritatis ꝫ multi ſunt ſicut ruſtici q̄ ſp̄ veſtiunt no-
uas veſtes ſup̄ veteres. ij. Coꝛ. v. Nos q̄ ſum⁹ in h̄ taber-
naculo ingemiſcim⁹ grauati eo ꝙ nolum⁹ expoliari ꝫ ſup̄-
ueſtiri: ⁊ ideo confidēter addit (Redime me) . ſ. ſanguine
tuo. i. fac vt redēptio tua ꝓſit mihi q̄ nō fuit auro vel argē
to ꝫ ſanguine tuo. j. Pet. j. Nō coꝛruptibilib⁹ auro vľ argē
to redēpti eſtis de vana veſtra ꝯuerſatiōe ꝫ p̄cioſo ſangui
ne q̄ſi agni incōtaminati ⁊ imaculati xp̄i ieſu: ⁊ hoc dicit ꝓ
pheta p̄dicēdo ⁊ petēdo beneficiū paſſionis: vel vir iuſtus
oꝛādo vt efficaciā illi⁹ bñficij cōſequať: ⁊ licet p̄us ſe inno
centē oſtēdiſſet: tamē adhuc dicit (redime me) vt oſtendat
ꝙ ⁊ innocentia ⁊ oia opa nr̄a inefficacia ſunt ad ſalutē ſit
ne paſſione dñi: vñ Ambro. niſi vnigenit⁹ ꝓ nobis moꝛere-
tur hō nō redimereť ⁊ nō redēptus periret nec ſolū (redi-
me me) mihi vitam acquirendo. (ſed et miſerere mei) mi-
hi gratiam conſeruando. Gregoꝛ⁹. Cito bonum perditur
qđ a largitoꝛe nō cuſtodiť. Eſa. xliij. Noli timere iacob q꞉
redemi te: ⁊ ſi hoc facias ſequitur.

Pes meus ſtetit in directo in eccleſijs be 12
nedicam te domine.

Pes meus ſtetit in directo ⁊c̄.) id eſt non declinabo ad
pctm̄. Aug. Nihil aliud ē q̄ꝫ claudicatio ſp̄ūalis: ⁊ ꝓpť hoc
(in eccleſijs bñdicam te) gr̄as agēdo ⁊ te alijs p̄dicād vt
q̄ audit dicat veni ⁊ coꝛtina coꝛtinā trahat: vel ſic (redime
me) eripiēdo a p̄ſenti ſeculo neqꝫ in quo q̄ſi in carcere de-
tineoꝛ. ad Ro. vij. Infelix ego hō q̄s me libe. de car. moꝛtꝭ
hui⁹: ⁊ ꝓpter hoc (miſerere mei) dando mihi vitā eternam
nō meis meritis ꝫ tua miſc̄dia. Job. ix. Quātus ſum vt re
ſpondeā ei ⁊ loquar verbis meis cū illo ibi. Glo. verba no
ſtra ad deū ſunt opa: ꝫ his nō pōt hō loq̄ cum deo q꞉ i eis
apud ſubtile iudiciū dei nulla fiducia ē: vñ ſubdit Job. q̄
etiā ſi habuero quippiam iuſtū nō reſpondebo ꝫ meuꝫ iu-
dicem dep̄cabor: ſed tamen q꞉ ſperare de miſericoꝛdia dei
ſine meritis precedentibus preſumptio ē Ideo non quaſi
reſpondendo ſed quaſi dep̄cando ſua merita cōmemoꝛat
hic ꝓpheta vel vir iuſtus cū ſubiungit (pes eñ meus ſtetit
in directo) pes triplex. ſ. rationis: affectionis: operationis.
pes rationis ſtetit in directo veritatis non lapſus ad erro-
rem. Pes affectionis ſtetit in directu charitatis nō lapſus
ad vanitatem. Pes operationis ſtetit in directo iuſticie nō
lapſus ad iniquitatē. De p̄mo pede pš. Nō det in commo.
pe. tuo. ſ. rationē ne turbetur p̄ erroꝛem. De ſecūdo Joſu.
j. Omnē locū quē calcauerit veſtigium pedis veſtri vobis
tradam: de directione eius Oſee. xij. In foꝛtitudine ſua di
rectus eſt cum angelo. ſ. in oꝛatione. De tercio pede Job.
xxxj. Si ambulauit in vanitate ⁊ feſtinauit in dolo pes me
us. de directione pš. Opera manuum tuarum dirige ⁊c̄. et
ſi ſic miſertus mei fueris (in eccleſijs benedicam te domi-
ne) id eſt in celeſti patria vbi omnes eccleſie conuenient ⁊
vnum fient. Johis. x. Fiet vnum ouile ⁊ vnus paſtoꝛ ibi
benedicunt dominum iuſti ineternum. pš. Beati qui habi
tant in domo tua dñe ⁊c̄. Item Pš. Apud te eſt laus mea
in eccleſia magna.

N
Pes triplex

Pſalmus. XXVI

Pš. xxvj.

1 D Ominus illuminatio mea ⁊ ſal⁹ meā
quem timebo.

Titulus. In finē pš. dauid. priuſq̄ꝫ liniretur. In p̄ceden
ti pš. petijt propheta ſiue vir iuſtus duo. Primum fuit ne
damnaretur cum impijs. Scđm vt vita eterna ei daretur
In hoc autem pš. oſtēdit quanta ⁊ qualia opoꝛteat homi-
nem patiꝰ vt vitam eternam conſequatur. Actuū. xiiij. Per
multas tribulationes opoꝛtet nos intrare in regnum dei:
qui vult ergo inungi in regem regni celoꝛum opoꝛtet eum
multas tribulatiōes pati anteq̄ꝫ perfecte inungatur quod
innuitur in titulo ⁊ eſt ſenſus tituli. pš. iſte dirigens nos in
finem cōſummationis future attribuitur dauid. id eſt cui-
libet fideli. pš. Dico agens de his que opoꝛtet pati anteq̄ꝫ
inungatur homo perfecta inunctione que erit cum perci-
piet regnum eternū de quo in fine huius pš. concludit. cre
do videre bona domini in terra viuentium. Et notandum
ꝙ ſicut Dauid inunctus fuit. ſcilicet. Primo in domo pa-
tris ſui. j. Regum. xvj. Secūdo in ebron. ij. Reguꝫ. ij. Ter-
cio iterum in ebron. ij. Regum. v. Ita vir iuſtus p̄imo in-
ungitur a domino quando ei adhuc exiſtenti in domo pa-
tris ſui. id ē dyaboli ſiue peccato moꝛtali datur gratia gra
tis data: de iſto patre et domo in pš. Obliuiſcere populuꝫ
tuum ⁊ do. pa. tui. Ezech. xvj. Pater tuus amoꝛreus. idē
amaricans. Secundo inungitur in ebron qđ interp̄tať cō
iugium quando datur ei gratia gratum faciens. tunc eniꝫ
fit coniugium inter deum et animam. Oſee. ij. Sponſabo
te mihi in fide ⁊c̄. et ſicut dauid poſt hanc inunctionē mul
tas tribulatiōes ⁊ rebelliōes paſſus eſt etiam a filio ſuo: ſic
vir iuſtus poſt hanc et a mundo ⁊ a demonibus et a carne
Eccleſiaſtici. ij. Fili accedens ad ſeruitutem dei ſta in iu-

Margin notes:

P
Principes et rectores quales eligi debent.

P
Qualiť eri ſtāī duere ⁊ ingredi debemus.

B
Dauid fuit iunctus ter ⁊ ſiľr vir iuſtus ter iūgiť a deo ꝫ tia triplia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf